

## "El contenidor lleig"

(Narrador).- *Hi havia una vegada uns contenidors que vivien contents i feliços al carrer Pedraforca, molt a prop de l'escola Ferrer i Guàrdia. Estaven il·lusionats perquè tothom feia ús d'ells. Cada nit els camions havien de descarregar-los i tot el barri tenia clar que feien un ús molt bo al barri.*

*Verditus, Blavinyo, Groginyo i Grisitus parlaven cada nit de com havia anat el dia i quins veïns havien passat a visitar-los:*

(Verditus).- Què tal amics? Com ha anat el dia?

(Blavinyo).- A mi fenomenal! Estic ple de gom a gom. Avui és dilluns i tots tiraven els diaris i restes de papers i cartrons perquè fan neteja el cap de setmana.

(Grisitus).- Uahhhhhhh... Quina son, voleu fer el favor de callar que tinc son. Sembla que el barri dorm i jo també vull descansar.

(Groginyo).- M'ha dit el Joan, l'home que em buida cada dia, que demà ens portaran un nou company. Un altre contenidor. Diuen que serà marró.

(Verditus).- Doncs aquí no hi ha espai. Què farem?. La gent no sabrà què han de posar-hi dins. Bé espero que estigui uns dies i se l'emportin per fracassat.

(Blavinyo).- Jo estic d'acord amb tu. Serà un fracàs i jo no li penso dirigir la paraula.

(Grisitus).- Crec que us passeu una mica. Me'n recordo que a vosaltres us va passar el mateix. Al principi us va costar molt començar i entre tots us vàrem ajudar.

(Groginyo).- Uiiiiii, ets molt acollidor, ui ui ui mira com ric de tu! Ja, ja, ja!!!!!!!!!!!!!! Jo només recolzo al Verditus i en Blavinyo.

*Al dia següent, molt d'hora, van posar al costat dels nostres amics un nou contenidor. Era més petit i de color marró. Estava espantat. I fins i tot els operaris de Barcelona Neta pronosticaven el seu fracàs:*

(Operari 1).- Pobrissó... Està espantat. Quina pena em fa. Haver-lo de deixar aquí solet sense que conegui a ningú...

(Operari 2).- Nois, tracteu-lo bé. I tu Marronçao no tinguis por. El barri t'estimarà i acabaràs sent estimat.

(Marronçao).- Ho veig una mica difícil, però gràcies pels ànims operari. És el meu destí i ho he d'afrontar el més ràpid possible.

(Operari 1).- Et veig molt sencer, me'n alegro. Espero que et vagi molt bé.

(Operari2).- Si et tracten malament ens ho dius demà quan passem per aquí. Adéu Marronçao!

*Narrador.- Els operaris marxen i Marronçao queda amb els seus nous companys.*

(Verditus).- Mireu-lo que petit i lleig que és. Ei, nano!!! no pensis que ho tindràs fàcil...

(Blavinyo).- A mi no t'acostis molt que el barri pensarà que sóc amic teu i això serà fatal.

(Grisinyo).- Em sembla que us esteu passant una mica amb Marronçao. És un de nosaltres. Ell no te la culpa de la seva mida ni color. És més petit perquè està pensat pel reciclatge de l'orgànica: restes de menjar, restes de plantes i suro.

(Groginyo).- Molta parrafada però no em demanis que el tracti bé. No vull que un nou em faci ombra. Fora el Marronçao, fora el Marronçao!

*Narrador.- S'acostava l'hora de l'escola i un nens que passaven per allà van veure el contenidor nou. Eren En Lluís, en Marc, la Glòria i la Rocío.*

(Lluís).- Mireu que lleig i petitó el contenidor nou que han posat.

(Glòria).- Si sembla una poma podrida! ja, ja, ja, ja, ja, ja, ja.

(Rocío). Anem a donar-li uns quans cops i a treure'l del seu lloc. Vinga som-hi!!!!!!!

*Narrador.- Però en Marc que era molt intel·ligent i estimava i respectava la natura va dir:*

(Marc).- Ei nois, espereu un moment! No us en recordeu quan van començar a portar el Verditus, el Blavinyo i el Groginyo, ningú els volia fer servir i ara tothom fa ús d'ells. Per a mi que us equivoqueu molt.

(Lluís).- Què t'empatolles? Estàs tocat del bolet! És l'últim, però és molt lleig. Ha de patir!

(Glòria).- T'estàs tornant una mica tou, no Marc?. Hem de fer-li les bromes com les vàrem fer als seus companys. No ens vinguis fent la xerradeta, si us plau.

(Rocío).- Vinga, anem a moure'!! No sentiu aquest ximplet. A la una a les dues i a les tres! Contenedor vaaaa!!!!!!!!!!

*Narrador.- El Lluís, la Glòria i la Rocío van tombar el contenidor i després el Marc el va posar bé una altre vegada.*

(Marronçao).- Moltes gràcies Marc. Ets l'únic que m'ajuda. Bé, tu i Grisitus, que embla l'únic dels quatre que em recolza...

(Marc).- No pateixis. T'ajudaré i veuràs com tothom et posarà els residus orgànics en menys d'una setmana.

*Narrador.- El Marc es va quedar allí amb el Marronçao per informar a la gent del barri de què tenien un nou contenidor i perquè servia.*

(Noia 1).- Oh!!! Un contenidor nou! Per a què servirà?

(Marc).- Sí senyora. Jo l'informaré: tots els residus orgànics que acumuli a casa els pot llençar aquí; les restes de menjar, la resta de plantes quan les arregli i el suro. El barri, la natura i el planeta li agrairan. Amb els seus residus orgànics es poden fer moltes coses: carburants biològics, adob natural, i moltes coses més amb una despesa mínima. M'ha entès més o menys?

(Noia 2).- I tant noi, crec que t'has explicat superbé. Jo almenys a partir de demà reciclaré l'orgànica i diré a les meves amigues que ho facin. Ets un noi molt simpàtic i agradable.

Narrador.- *Quan les noies marxen Marronçao agraeix molt l'esforç fet al Marc:*

(Marronçao).- Moltíssimes gràcies crec que amb gent com a tu el planeta té esperances de sobreviure.

(Narrador).- *La gent, poc a poc i, a mesura que passaven els dies i gràcies a la tasca feta pel Marc, anaven omplint al Marronçao. Fins i tot els altres contenidors van acceptar al nou company.*

(Verditus).- Bé, reconec que em vaig equivocar. Perdona'm per no haver-te tractat com devia quan vas arribar.

(Groginyo).- Sí, ja ets un més de nosaltres. Així que ja et puc explicar els secrets del barri. Vine, vine.

(Blavinyo).- Escolta'm, suposo que seràs del Barça?! Tinc un munt de diaris d'esport amb centenars de fotos dels nostres ídols.

(Grisitus).- Me'n alegro molt. Això ja sembla una família. No esperava Menys de vosaltres! Visca el reciclatge!!

(Tots).- Visca! Visca el reciclatge!

(Marronçao).-Gràcies per venir a veure aquesta obra. Tant de bo això que representem avui es faci realitat en un futur no molt llunyà.

*Fi*